

**P
O
R
A
D
C
A**

4

**UKONČENIE
NIEKTORÝCH
EXEKÚCIÍ**

nový zákon

*obaly • miestne dane
sociálne služby*

2020
25. ročník

Vydavateľ

Poradca s.r.o., IČO: 36371271
Ul. Pri Celulóžke 40
010 01 Žilina
Tel.: 041-5652 983
0904 370 556, 0915 033 300
poradca@poradca.sk

PORADCA

25. ročník – 2020/4

redakcia@poradca.sk

Zákaznícky servis

9.00 – 15.00 hod.
041-5652 871, 877, 879
abos@poradca.sk

písomne na adrese vydavateľa

Dané do tlače

október 2019, sadzba Lenti s.r.o.

EV 3909/09

ISSN 1335-1583 (tlačené vydanie)

ISSN 1338-0850 (online)

Cena výtlačku je 4,80 eur.

Za údaje a názory v článkoch
sú zodpovední autori.

Prípravujeme do č. 5/2020

■ Zákon o službách zamestnanosti s komentárom

Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny dňom 1. 11. 2019 začína s výkonom kontrol činnosti sprostredkovateľov zamestnania za úhradu. Predmetom kontroly je plnenie povinností sprostredkovateľov, stanovených podľa o službách zamestnanosti. Kontrolovaným obdobím je rok 2018. Za kontrolou zistený správny delikt, porušenie povinností sprostredkovateľa, ktoré mu ukladá zákon o službách zamestnanosti, uloží úrad práce, sociálnych vecí a rodiny sprostredkovateľovi pokutu podľa zákona o službách zamestnanosti a následne Ústredie práce sociálnych vecí a rodiny v týchto prípadoch podá podnet na miestne príslušné živnostenské úrady na ďalšie konanie vo veci zrušenia, prípadne pozastavenia činnosti sprostredkovania zamestnania za úhradu.

Legislatíva

- Zákon o ukončení niektorých
exekučných konaní s komentárom. 6

Téma čísla

- Zálohovanie jednorazových obalov
na nápoje – nový zákon 41

Dane a účtovníctvo

- Miestne dane a poplatky. 77
- Formy obstarania DHM. 120
- Uvedenie DHM do užívania 124
- Povinnosť daňovej registrácie
na daňovom úrade 128
- Daň vyberaná zrážkou 133
- Virtuálna mena u podnikateľov
– daňový a účtovný pohľad. 139

Personalistika a mzdy

- Novela zákona o prídavku na dieťa. 146
- Sociálne a zdravotné poistenie
– odvodové povinnosti 149

Právo a podnikateľ

- Register partnerov verejného sektora
– zmeny 187

Podnikateľský servis

- Zákon o sociálnych službách – novela zákona. . . 275

VYDAVATEĽSTVO
PORADCA 25 ROKOV
INFORMUJE, RADÍ,
VYDÁVA PUBLIKÁCIE

Práce a Mzdy ?
bez chýb, pokút a penále ?

DUO ?
bez chýb, pokút a penále ?

1000
riešení

AKTUALIZÁCIE
úplné znenia zákonov
po posledných novelách

PORADCA

V KOCKE

Vážení čitatelia!

Ambíciou nového **zákona o ukončení niektorých exekučných konaní** je zavedenie osobitného procesného mechanizmu zastavenia tzv. starých (nemajetných) exekúcií priamo zo zákona, pričom technické otázky súvisiace s ukončením exekučných konaní sa zverujú súdnemu exekútorovi. K uvedenej téme v mesačníku **1000 riešení 11-12** prinášame prípady z praxe, s ktorými sa podnikateľ môže stretnúť. Úplné znenie nového právneho predpisu nájdete v **Aktualizácii II/7 2019**, ktorú si môžete objednať prostredníctvom e-shopu www.poradca.sk.

V ďalšom čísle mesačníka **Poradca 5/2020** pripravujeme komentár k **zákonu o službách zamestnanosti**, nakoľko od novembra tohto roku bude dochádzať ku kontrole činnosti sprostredkovateľov zamestnania za úhradu.

Vydavateľstvo Poradca vydáva aj ďalšie mesačníky s týmito témami: DUO 11-12 – **Novela zákona o ERP, Úprava základu dane**, PaM 11-12 – **Zákon o e-Governmente po novele, Dôchodkové sporenie - zmeny**, 1000 riešení 11-12 – **Ukončenie niektorých exekučných konaní, RZZP, DHM**.

Do mesačníkov č. 1/2020, ktoré vychádzajú už začiatkom novembra, pripravujeme príspevky týkajúce sa ukončenia roka 2019, pretože je potrebné vykonať **ročné zúčtovanie dane, ukončenie mzdových listov v mzdovej učtárni, či inventarizáciu majetku a záväzkov**.

Nezabudnite, že na všetky Vaše otázky a podnety sú Vám k dispozícii pracovníčky zákazníckeho servisu denne od 9.00 – 16.00, tiež môžete písať na mail abos@poradca.sk a objednávky zadávať cez e-shop www.poradca.sk. Zároveň upozorňujem aj na **elektronickú formu predplatného** za zvýhodnené ceny.

Prajem Vám príjemné čítanie a teším sa na Vaše postrehy.

zodpovedná redaktorka
Stanislava Kresaňová

obsah

LEGISLATÍVA

6 Zákon o ukončení niektorých exekučných konaní s komentárom

JUDr. Edmund Horváth

Nový zákon zasiahne všetky kategórie podnikateľských subjektov, ktoré v tzv. starých exekúciách, t. j. v exekučných konaniach vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, boľú účastníkmi konania, pričom za účastníka konania sa v zmysle predpisov účinných do 31. marca 2017 považuje nielen oprávnený a povinný, ale aj iná osoba, a to v tej časti exekučného konania, v ktorej jej zákon toto postavenie priznáva (napr. manžel povinného), ako aj poverený exekútor, pokiaľ súd rozhoduje o trovách starej exekúcie.

PORADENSTVO

Téma čísla

41 Zálohovanie jednorazových obalov na nápoje – nový zákon

Ing. Tibor Trizuliak

Voľne pohodené plastové fľaše a plechovky od nápojov v prírode, ich prítomnosť v zmesovom odpade a stále relatívne nízka miera triedenia otvárali v kontexte s pripravovaným cieľom EÚ pre zber plastových jednorazových nápojových obalov otázku, ako zabezpečiť výrazne vyšší zber týchto odpadov z obalov. Na riešenie týchto problémov MŽ SR pripravilo zákon, ktorým sa zavádza zálohovanie jednorazových nápojových obalov z plastov a kovov. Cieľom nového zákona je výrazne zvýšiť zber odpadov z obalov z jednorazových nápojových obalov z kovu a plastu, a to na úroveň minimálne 90 %.

Dane a účtovníctvo

77 Miestne dane a poplatky

Mgr. Mariana Matulková

V zákone o miestnych daniach a miestnom poplatku bolo zavedených niekoľko druhov miestnych daní fakultatívnych a obec, ktorá vykonávala správu týchto daní, sa mohla sama rozhodnúť či ich vo svojom území zavedie. V zákone sa ponechal miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady. Predmet týchto daní sa v podstate odvíjal od predmetu miestnych poplatkov, ktoré sa zároveň zrušili. Pre obce boli ustanovené aj ďalšie právomoci súvisiace s možnosťou uplatnenia oslobodenia od daní, ktoré neboli vymedzené v zákone. Zároveň sa v zákone zdôraznil význam všeobecne záväzného nariadenia obce, ktoré bolo určujúce pri uplatňovaní miestnych daní v praxi.

120 Formy obstarania DHM

Ing. Ľudmila Novotná

DHM sa najčastejšie obstaráva kúpou - obstaranie DHM dodávateľským spôsobom. Majetok obstaraný kúpou sa podľa zákona o účtovníctve oceňuje obstarávacou cenou, t.j. cenou, za ktorú sa majetok obstaral vrátane súvisiacich nákladov a všetky zníženia tejto obstarávacej ceny. Medzi najčastejšie náklady patrí najmä dopravné a montáž, napr. v prípade obstarania stroja alebo strojného zariadenia. DHM obstaraný kúpou sa zaúčtuje na ťarchu účtu 042 – Obstaranie DHM so súvzťažným účtom 321 – Dodávateľia. Na ťarchu účtu 042 sa účtujú všetky náklady súvisiace s obstaraním DHM a zvyšujú tak jeho ocenenie, a to až do času uvedenia obstarávaného DHM do užívania.

124 Uvedenie DHM do užívania

Ing. Ľudmila Novotná

Podľa stavebného zákona, stavebný úrad môže na žiadosť stavebníka vydať časovo obmedzené povolenie na predčasné užívanie stavby aj pred odovzdaním a prevzatím všetkých dodávok, pokiaľ to nemá podstatný vplyv na užívateľnosť stavby a predčasné užívanie neohrozuje bezpečnosť a zdravie osôb. Do 15 dní po odovzdaní a prevzatí takej stavby je stavebník alebo budúci užívateľ povinný podať stavebnému úradu návrh na kolaudáciu stavby. Pri stavbách, kde komplexné vyskúšanie plynule prechádza do skúšobnej prevádzky, môže sa skúšobná prevádzka začať so súhlasom stavebného úradu.

128 Povinnosť daňovej registrácie na daňovom úrade

Ing. Anton Kolembus

Žiadosť o registráciu fyzická osoba predkladá miestne príslušnému správcovi dane. Svoje registračné povinnosti si daňovník môže splniť prostredníctvom jednotného kontaktného miesta, ak sa tak rozhodne. Miestna príslušnosť správcu dane sa riadi u fyzickej osoby miestom jej trvalého pobytu. Ak fyzická osoba získa oprávnenie na podnikanie podľa živnostenského zákona na jednotnom kontaktnom mieste, svoje registračné povinnosti si plní na tomto mieste. Ostatné fyzické osoby si môžu registračné povinnosti plniť prostredníctvom jednotného kontaktného miesta, ak sa tak rozhodnú.

133 Daň vyberaná zrážkou

Ing. Jana Bielená

Ak daňovník podáva daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby, príjem zdaňovaný daňou vyberanou zrážkou, ktorá sa považuje za daňovú povinnosť splnenú, je podľa § 17 ods. 3 písm. a) ZDP pri zistení základu dane odpočítateľnou položkou od výsledku hospodárenia. Daňovník – fyzická osoba takýto príjem podľa § 4 ods. 7 ZDP v daňovom priznaní neuvádza. Rovnako sa postupuje pri príjme, pri ktorom daňovník nevyužil možnosť považovať daň vybranú zrážkou za preddavok na daň. Platiteľom dane je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je povinná zraziť alebo vybrať daň alebo preddavok na daň od daňovníka.

139 Virtuálna mena u podnikateľov – daňový a účtovný pohľad

Ing. Miroslava Brnova

Vyťažená virtuálna mena sa zdaní v čase (v zdaňovacom období), kedy si za danú vyťažенú virtuálnu menu daňovník kúpil napr. automobil alebo nejakú službu. Pre účely zdanenia príjmu plynuceho v súvislosti s akýmkoľvek možným ziskom súvisiacim s virtuálnou menou platí základná definícia zavedená v ZDP. Takýto vzťah pre daňové účely bude posudzovaný ako príjem z predaja virtuálnej meny, pričom sa za príjem z predaja virtuálnej meny považuje výmena virtuálnej meny za majetok, výmena virtuálnej meny za inú virtuálnu menu, výmena virtuálnej meny za poskytnutie služby alebo odplatný prevod virtuálnej meny.

Personalistika a mzdy

146 Novela zákona o prídavku na dieťa

JUDr. Jozef Jaško

Údaje o nezaopatrených deťoch, ktoré nastúpili do prvého ročníka základnej školy na území Slovenskej republiky, budú príslušné úrady práce, sociálnych vecí a rodiny čerpať z centrálného registra detí, žiakov a poslucháčov, do ktorého je škola v zmysle zákona o výchove a vzdelávaní (tzv. školský zákon) povinná zapísať údaje v termíne do konca septembra. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny následne v tomto registri overí splnenie podmienky nároku a prídavok vo zvýšenej sume vyplatí v mesiaci október príslušného kalendárneho roka.

149 Sociálne a zdravotné poistenie – odvodové povinnosti

Mgr. Mariana Matulková

Pri výpočte odvodov na sociálne a zdravotné poistenie je najdôležitejším pojem vymeriavací základ. Vymeriavací základ je dôležitým prvkom pri stanoveneí odvodov, pohybuje sa len v určitom intervale, čím sa obmedzuje jeho najnižšia a najvyššia stanovená hranica. Výška konkrétneho poistného sa určí percentuálnou sadzbou z tohto základu za rozhodné obdobie. Jednotlivé sumy poistného sa zaokrúhľujú na najbližší eurocent nadol. Výška odvodov na zdravotné poistenie sa vypočítava v závislosti od zmeny priemernej mesačnej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky, ktorú každým rokom zisťuje a vyhlasuje Štatistický úrad SR.

Právo a podnikateľ

187 Register partnerov verejného sektora – zmeny

Ing. Tibor Trizuliak

Register odhaľuje, odkrýva v akých firmách figurujú verejní funkcionári, odkryť vlastnícku štruktúru firiem v reštrukturalizácii uplatňujúcich pohľadávku nad jeden milión eur, atď. Každému partnerovi verejného sektora, či už ide o prevádzkovateľa siete lekární, stavebnú spoločnosť, ktorí sa podieľajú na realizácii verejnej zákazky alebo občianske združenie, ktoré získalo finančný príspevok väčšieho rozsahu, sa preto odporúča konzultácia ich prípadu s oprávnenou osobou. Mali by vedieť, do akej miery je povinný odkryť svoju vlastnícku štruktúru a vypracovať dokumenty, ktoré je potrebné založiť do registra.

Podnikateľský servis

275 Zákon o sociálnych službách – novela zákona

Mgr. Mariana Matulková

V terajšom systéme chýba databáza dát v oblasti sociálnych služieb pri možných viacerých súčasných intervenciách v prospech prijimateľa tejto služby, ako aj pri poskytovaní sociálnych služieb poskytovateľmi rôzneho druhu a formy sociálnej služby s ich finančnou podporou z viacerých verejných zdrojov. Zámerom úpravy zákona bolo vytvoriť právne podmienky na nový systém zberu údajov v sociálnych službách v rámci informačného systému sociálnych služieb, ktorého správcom bude ministerstvo.

NOVINKY VYDAVATEĽSTVA PORADCA

Objednávajúte telefonicky: 041/56 52 871, 879, 0915 033300, mailom: abos@poradca.sk, www.poradca.sk

zo Zbierky zákonov

Prehľad nových predpisov a zmien v legislatíve.

Sociálne zabezpečenie

Dôchodkový vek

Opatrenie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 265/2019 Z. z. o úprave dôchodkového veku a referenčného veku na rok 2024

Účinnosť: 31. 10. 2019

Opatrenie

- Stanovuje, že dôchodkový vek ustanovený na kalendárny rok 2023 sa na kalendárny rok 2024 zvyšuje o dva kalendárne mesiace. Z citovaného je zrejmé, že dôchodkový vek na kalendárny rok 2024 je stanovený na 63 rokov a 4 kalendárne mesiace.

Verejná správa

Pracovné činnosti

Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 270/2019 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 341/2004 Z. z., ktorým sa ustanovujú katalogy pracovných činností pri výkone práce vo verejnom záujme a o ich zmenách a dopĺňaní v znení neskorších predpisov

Účinnosť: 1. 9. 2019

Právny predpis

- Upravuje pracovné činnosti v oblasti informatiky, školstva a športu s orientáciou na dosiahnutie stredoškolského alebo vysokoškolského vzdelania.

mesačníky vydavateľstva PORADCA

1000 riešení 11-12/2019

- Staré exekúcie – nový zákon
- RZZP
- DHM

VS 11-12/2019

- Pomoc v hmotnej núdzi
- Zmeny v zákone o sociálnom poistení
- Školský zákon

DUO 11-12/2019

- Zákon o ERP po novelách
- Komisionárske zmluvy
- Úprava základu dane

PAM 11-12/2019

- Zákon o e-Governmente – novela
- Zmena zákona o dôchodkovom sporení
- Prídavky na dieťa – novinky

Zákon o ukončení niektorých exekučných konaní

s komentárom

JUDr. Edmund Horváth

Nový zákon vymedzuje, aké exekúcie by mali byť zastavené a to pozitívne ako aj negatívne, či je možné podať opätovný návrh, pričom rieši aj otázku, kto nahradí trovy exekúcie, a čo v prípade ak nahradené nebudú.

Zákon sa týka exekučných konaní, ktoré začali pred 1. aprílom 2017, označuje ich ako tzv. staré exekúcie. Takáto exekúcia sa zo zákona zastaví, ak je splnená niektorá z nasledovných podmienok:

- uplynula rozhodná doba (rozhodnou dobou sa rozumie doba piatich rokov, ktorá plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia – a teda, aj keby medzičasom došlo ku zmene exekútora, prihliada sa na moment doručenia poverenia pôvodnému exekútorovi),
- oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrnej hodnoty,
- zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený, dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu.

Úvod

Všeobecne k právnej úprave

Jeden z hlavných problémov slovenských súdov spočíva vo **veľkom počte nerozhodnutých (neukončených) exekučných vecí**, ktorý je podľa tímu expertov organizácie CEPEJ nevyhnutné riešiť mimoriadnym legislatívnym zásahom, aby sa celý proces odbremenenia súdov od exekučných vecí urýchlil.

Značná časť právnej praxe presadzuje pravidlo, že zastaviť exekúciu ako nemajetnú možno len v prípade, ak s tým oprávnený súhlasí. Taktiež významnú úlohu zohráva aj úvaha, že **každá osoba je entitou, ktorá potenciálne v budúcnosti môže nejaký majetok nadobudnúť**. Akumulácia jednotlivých čiastkových skutočností spôsobujúcich tento problém dospela do štádia, že na súdoch Slovenskej republiky je v súčasnosti vedených cca 2,6 milióna tzv. „starých“ exekúcií, teda exekučných konaní vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, pri ktorých oprávnený spravidla nenavrholne zastavenie exekúcie, resp. nesúhlasí s jej zastavením, a to najmä z dôvodu rizika, že bude musieť znášať trovy exekúcie súdneho exekútora. Sumárnym pohľadom na danú problematiku je potrebné konštatovať, že vo výsledku sa **značná časť kapacity rozhodovacej činnosti slovenských súdov upína k spravovaniu všetkých týchto „starých“ exekučných konaní**, uvádza dôvodová správa k zákonu.

Predkladateľ zákona, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, si teda dalo za cieľ zmeniť v tejto oblasti „pravidlá hry“ a odhaliť nemajetné exekúcie, ktoré majú byť z tohto dôvodu ukončené.

Ambíciou návrhu zákona je preto zavedenie osobitného procesného mechanizmu zastavenia tzv. starých (nemajetných) exekúcií **priamo zo zákona**, pričom technické otázky súvisiace s ukončením exekučných konaní sa navrhlo zveriť súdnemu exekútorovi, pričom koncepčne ide o obdobu riešenia už aplikovanú v exekuč-

ných konaniach začatých od 1. apríla 2017.

Obdobný procesný režim zastavenia tzv. starých (nemajetných) exekúcií sa navrhuje použiť aj na prípady, ak oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu, zastavenie exekúcie navrhol oprávnený, či v prípadoch, ak z dôvodu účinkov vyhlásenia konkurzu na majetok povinného resp. oddĺženia povinného nastal dôvod pre ich zastavenie. Zákon súčasne dáva oprávnenému možnosť **komerčnej úvahy, či je opodstatnené podať opätovný návrh** na vykonanie exekúcie, avšak už podľa súčasne platných a účinných právnych predpisov.

V priebehu legislatívneho konania bolo vznesených proti návrhu zákona množstvo pripomienok.

Veritelia uvádzali, že akokoľvek je pochopiteľný zámer štátu pomôcť množine dlžníkov, proti ktorým je márne dlhšiu dobu vedená exekúcia, jej neprípustné, aby sa všetky negatívne dopady tejto pomoci prenášali na ich veriteľov.

Títo veritelia sa obozretne a v súlade s doterajšími právnymi predpismi domáhajú ochrany svojich práv. Svoju pohľadávku museli vymáhať za nemalých nákladov vynaložených na súdne poplatky a často aj právnu pomoc, získať exekučný titul a pokračovať exekúciou. Teraz im má byť exekúcia vykonávaná k vymoženiu stále existujúcej pohľadávky zastavená a oni majú byť práve tými, ktorí budú znášať všetky trovy, dokonca prípadne aj ďalšie budúce trovy a zbytočnú administratívnu záťaž, ak sa rozhodnú vo vymáhaní svojich nárokov pokračovať opätovným návrhom na vykonanie exekúcie. Tiež sa ozývali názory, že paušálne zastavenie exekúcií je nesystémové a nespravodlivé, pričom existujúce mechanizmy, napríklad zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti alebo zastavenie exekúcie z dôvodu vyhlásenia konkurzu na povinného dávajú dostatočný a efektívny priestor na zamedzenie tomu, aby dochádzalo k zneužívaniu systému.

Predkladateľ právnej úpravy reagoval tak, že považuje prijatie predloženého navrhovaného „mimoriadneho opatrenia“ za nevyhnutné. Zdôraznil, že v tomto prípade sa **nejedná o exekučnú amnestiu**, nakoľko nedochádza k zániku pohľadávok a záväzkov, ale o zastavenie starej exekúcie, ktorá je nevyhnutná z dôvodu nemajetnosti povinného, navyiac s **možnosťou opätovného podania návrhu na vykonanie exekúcie (tzv. repodaj)**.

Ministerstvo spravodlivosti k argumentom veriteľov (oprávnených) tiež dodalo, že táto právna úprava vychádza z historickej úpravy povinnosti úhrady trov exekúcie zastavenej v dôsledku nemajetnosti povinného, nakoľko aj v tomto prípade dochádza k zastaveniu exekúcií, ktoré sú nevyhnutné (nemajetnosť povinného). Predkladateľ uzavrel, že v tomto prípade nemožno opomenúť tú skutočnosť, že kreditné riziko, ako aj povinnosť správy pohľadávky je povinnosťou oprávneného.

K otázke, prečo je problematika ukončenia niektorých exekučných konaní predmetom samostatného zákona a nie súčasťou Exekučného poriadku predkladateľ uviedol, že zákon rieši konkrétnu špecifickú otázku a osobitný procesný systém zastavenia „starých exekúcií“ a z hľadiska dodržania jasnosti a zrozumiteľnosti právnej normy, ako aj z hľadiska právnej istoty je podľa ministerstva potrebné riešiť túto problematiku samostatným zákonom. Ministerstvo zdôraznilo, že v tomto prípade sa na vzťah Zákona o ukončení niektorých exekučných konaní a Exekučného poriadku uplatní zásada **lex specialis derogat legi generali**, teda zákon špeciálny ruší zákon všeobecný. Zrozumiteľne povedané, pokiaľ zákon o ukončení niektorých exekučných konaní obsahuje odlišnú úpravu, má prednosť pred ustanoveniami Exekučného poriadku, ktoré sa na danú otázku nebudú aplikovať.

Nový zákon **zasiahne všetky kategórie podnikateľských subjektov**, ktoré v tzv. starých exekúciách, t. j. v exekučných konaniach vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, boli účastníkmi konania, pričom za

účastníka konania sa v zmysle predpisov účinných do 31. marca 2017 považuje nielen **oprávnený a povinný**, ale aj iná osoba, a to v tej časti exekučného konania, v ktorej jej zákon toto postavenie priznáva (napr. **manžel povinného**), ako aj poverený exekútor, pokiaľ súd rozhoduje o trovách starej exekúcie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a vysoký počet starých neukončených exekúcií možno konštatovať, že počet podnikateľských subjektov ovplyvnených zákonom sa bude pohybovať rámcovo v tisícoch až desať tisícoch. Zákon zakladá požiadavku na **úhradu paušálnych trov starej exekúcie súdneho exekútora** vzniknutých v súvislosti so zastavením starej exekúcie, ktoré bude za zákonom ustanovených podmienok uhrádzať oprávnený.

Komentár vyjadruje len názor jeho autora, pričom autor vychádzal pri tvorbe z verejne dostupných zdrojov, avšak pripúšťa, že pri aplikácii tohto právneho predpisu v praxi môže dôjsť aj k vzniku odlišných interpretácií jeho jednotlivých ustanovení.

Daňovo-právne súvislosti

Zákon vo svojom článku III. **novelizuje aj zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov**. Novela vkladá s účinnosťou od 1. januára 2020 v § 19 ods. 2 písm. h) piatom bode sa za slovo „exekútor“ vkladajú slová „alebo súd“.

Novelizované znenie § 19 ods. 2 písm. h) piatom bode teda znie:

Daňové výdavky, ktoré možno uplatniť len v rozsahu a za podmienok ustanovených v tomto zákone, **je výdavok (náklad) do výšky odpisu menovitej hodnoty pohľadávky**, ktorá bola zahnutá do zdaniteľných príjmov vrátane istiny z nesplateného úveru u daňovníka podľa § 20 ods. 4 a u daňovníka, ktorý vykonáva obchodnú činnosť spočívajúcu v poskytovaní spotrebiteľských úverov, alebo jej neuhradenej časti vrátane úrokov z omeškania a poplatkov z omeškania a iných platieb, ktoré zvyšujú pohľadávku z dôvodu oneskorenej úhrady (ďalej len „príslušenstvo“), ak je toto príslušenstvo zahnuté do základu dane, alebo výdavok do

výšky odpisu postupníkom uhradenej obstarávacej ceny pohľadávky nadobudnutej postupným u daňovníka zisťujúceho základ dane podľa § 17 ods. 1 písm. b) a c) alebo do výšky reálnej hodnoty podľa § 17a až 17c, alebo u daňovníka, ktorý účtoval v sústave podvojného účtovníctva a zmenil spôsob účtovania na účtovanie v sústave jednoduchého účtovníctva pri pohľadávkach už zahrnutých do príjmov v predchádzajúcich zdaňovacích obdobiach, v ktorých účtoval v sústave podvojného účtovníctva, **ak exekútor alebo súd výkon rozhodnutia alebo exekúciu zastaví z dôvodu podľa osobitného predpisu** [týmto predpismi sú: § 61n ods. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. v znení zákona č. 2/2017 Z. z. § 2 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov], to sa vzťahuje aj na ostatné pohľadávky evidované daňovníkom voči tomu istému dlžníkovi,

Predkladateľ toto ustanovenie vysvetlil tak, že podľa novej právnej úpravy sa za daňový výdavok podľa § 19 ods. 2 písm. h) piateho bodu zákona o dani z príjmov **považuje aj odpis pohľadávky, ktorá bola zahrnutá do zdaniteľných príjmov, u ktorej bude upovedomením o zastavení starej exekúcie vyhotoveného exekútorom zastavené exekučné konanie pre nedostatok majetku podľa § 2 ods. 1 písm. a) a b) návrhu zákona.** Rovnako to platí aj pri odpise pohľadávok z dôvodu zastavenia exekúcie pre nedostatok majetku podľa Exekučného poriadku. Ako dodalo v dôvodovej správe Ministerstvo spravodlivosti SR, **ustanovenie sa prvýkrát uplatní na odpis pohľadávky na základe právoplatne ukončeného exekučného konania po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.**

Uvedenú zmenu navrhlo zakomponovať do zákona Ministerstvo financií Slovenskej republiky.

EXEKÚCIE A EXEKUČNÝ PORIADOK

Objednávajúte telefonicky: 041/56 52 871, 879, 0915 033300, mailom: abos@poradca.sk, www.poradca.sk

o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

§ 1

Všeobecné ustanovenia

(1) Tento zákon upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len „exekučné konanie“) a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (ďalej len „opätovný návrh“).

(2) Na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

Komentár k § 1

Ustanovenie § 1 ods. 1 vymedzuje predmet právnej úpravy. Pri vymedzení predmetu zákon zároveň zavádza legislatívnu skratku „**stará exekúcia**“, ktorou sa rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Totiž dňa 1. apríla 2017 nadobudla účinnosť zásadná časť novely Exekučného poriadku č. **2/2017 Z. z.**, ktorá zaviedla do oblasti núteného výkonu tzv. nové pravidlá (zriadenie jedného exekučného súdu s pôsobnosťou na celom území Slovenska, elektronizáciu exekučného konania, náhodný výber exekútora a i.). Exekúcie, ktoré sa viedli pred touto zásadnou zmenou, sa preto nazývajú pre účely tohto zákona tzv. starými exekúciami, keďže sa vedú podľa právnych noriem, ktoré už v súčasnosti nie sú platné a účinné. Vyššie uvádzaná novela totiž zaviedla zásadu, že exe-

kučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Hlavným predmetom právnej úpravy je teda proces ukončenia exekučných konaní (a zastavenie v nich prebiehajúcich exekúcií) začatých pred 1. aprílom 2017.

V exekučných konaniach, ktoré sú vedené na základe návrhu oprávneného doručeného Okresnému súdu Banská Bystrica podľa predpisov účinných od 1. apríla 2017, sa **ustanovenia zákona nepoužijú**, okrem ustanovení týkajúcich sa opätovného návrhu na vykonanie exekúcie, t. j. ustanovenia § 8, § 9 ale aj § 10 ods. 1 [výnimka z aplikácie § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku] tohto zákona.

K používaniu termínov „exekučné konanie“ „exekúcia“ je potrebné zdôrazniť, že exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu, avšak samotná exekúcia sa začína až doručením poverenia na vykonanie exekúcie konkrétnemu exekútorovi.

V intenciách zákona o ukončení niektorých exekučných konaní **sa exekúcia končí zastavením ex lege, teda priamo zo zákona** (viď ustanovenie § 2), avšak samotné **exekučné konanie sa končí až okamihom predpokladaným v § 8**. Z uvedeného dôvodu preto zákon rozlišuje aj medzi používaním termínov „zastavenie exekúcie“ a „ukončenie exekučného konania“.

§ 2

Zastavenie starej exekúcie

(1) Stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak

- a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2,
- b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrné hodnoty,
- c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo
- d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie;¹⁾ na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.
 - (2) Stará exekúcia sa podľa odseku 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o
 - a) vymoženie pohľadávky na výživnom,
 - b) uspokojenie práva na nepeňažné plnenie, vrátane uspokojenia práva na peňažné plnenie, ak sú vymáhané v tom istom exekučnom konaní,
 - c) vymoženie pohľadávky vzniknutej pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie podľa osobitného predpisu,²⁾
 - d) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím inštitúcie, orgánu, úradu a agentúry Európskej únie,³⁾
 - e) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím správneho orgánu vo veci porušenia pravidiel hospodárskej súťaže podľa osobitného predpisu,⁴⁾
 - f) starú exekúciu, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch predtým, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur,
 - g) starú exekúciu, v ktorej je povinným ten, koho majetkové pomery ako dlžníka nemožno usporiadať podľa osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie.⁵⁾

Komentár k § 2

Všeobecne k zastaveniu starej exekúcie zo zákona

Podľa zákona o ukončení niektorých exekučných konaní **sa exekúcia končí zastavením ex lege, teda priamo zo zákona**, avšak **exekučné konanie sa končí až okamihom predpokladaným v § 8**. Ustanovenie § 2 upravuje formou taxatívneho výpočtu štyri dôvody pre zastavenie starej exekúcie. Každý jeden dô-

vod uvedený v písmenách a) až d) je samostatným dôvodom na zastavenie exekúcie. Pokiaľ zákon ohľadom zastavenia exekúcie v odseku 1 používa termín „týmto zákonom“, má sa tým na myslí „ex lege“, resp. „priamo zo zákona“ bez potreby súdneho rozhodnutia.

Uvedenú štylizáciu navrhol v pripomienke k zákonu Generálna prokuratúra SR. Kým pri dôvode upravenom v ods. 1 písm. a) je rozhodujúce uplynutie rozhodnej doby, v prípade dôvodov upravených v ods. 1 písm. b), c) a d) sa na uplynutie rozhodnej doby neprihliada.

K zastaveniu starých exekúcií môže dôjsť buď účinnosťou zákona, teda ku dňu 1. januáru 2020, ak zákonom predpokladané dôvody existujú ku dňu účinnosti alebo až po nadobudnutí účinnosti tohto zákona splnením tu uvedených predpokladov v neskoršom období.

Ústavný súd SR v aktuálnom uznesení uviedol, že účelom princípu okamžitej aplikability procesných noriem, teda použiteľnosti „nových“ procesných ustanovení na konania začaté a prebiehajúce podľa „starej“ úpravy, je zabezpečiť taký procesný priebeh jednotlivých konaní, ktorý neprípúšťa alternatívne a v dôsledku toho sporné výklady pre časovú pôsobnosť príslušných predpisov alebo ich jednotlivých ustanovení. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 185/2018 z 12. apríla 2018).

Predkladateľ zákona v dôvodovej správe uviedol, že ak v starých exekúciách dôjde k situácii, že oprávnený alebo povinný zanikne bez právneho nástupcu, dedičské konanie je zastavené z dôvodu, že oprávnený alebo povinný nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrné hodnoty, zastavenie exekúcie navrhne oprávnený, alebo dôvod na zastavenie exekúcie vytvoria účinky vyhlásenia konkurzu alebo oddĺženia fyzickej osoby, niet dôvodu, aby sa následky z týchto (relatívne nesporných) skutočností nemohli premietnuť priamo do následkov pre starú exekúciu. V takýchto prípadoch ide o dôvody pre zastavenie starej exekúcie, ktoré sú jednoznačné a preto nie je potrebné, aby o ukončení takýchto starých exekúcií rozhodoval súd (naviac ak obdobná právna úprava je v súčasnosti účinná v prípade exekúcií vedených podľa predpisov účinných od 1. apríla 2017). Preto existencia

takýchto dôvodov zastavenia starej exekúcie *ex lege* je ponechaná na zistenie exekútora, ktorý na základe tohto zistenia a následného preukázania tohto dôvodu vydá upovedomenie o zastavení starej exekúcie a deklaruje zastavenie starej exekúcie. V týchto prípadoch [t. j. prípady predpokladané v odseku 1 písm. b) až d)] sa nevyžaduje uplynutie päťročnej rozhodnej doby.

V pripomienkovom konaní poukazovali viaceré subjekty na duplicitu právnej úpravy týkajúcu sa dôvodov zastavenia exekúcie uvedených v § 2 ods. 1 písm. b) až d) a súčasne v § 57 písm. c) a h) Exekučného poriadku (aplikovateľného na staré exekúcie, t. j. v stave účinnom do 31. 03. 2017).

Predkladateľ zákona k uvedenému uviedol, že „Predložený návrh zákona sa vzťahuje aj na iné dôvody zastavenia starých exekúcií, nakoľko je v súlade s cieľom predloženého materiálu urýchlené ukončenie týchto exekúcií (nie ich ukončenie v zdĺhavom súdnom konaní). Nejde tak o duplicitnú právnu úpravu, nakoľko súčasne platná a účinná právna úprava zastavenia exekúcií exekútorom je aplikovateľná len pri exekučných konaniach začatých po 1. apríli 2017“. Z uvedeného preto môžeme zaujať záver, že ak po účinnosti tohto zákona, resp. už aj ku dňu jeho účinnosti dôjde k naplneniu predpokladov uvedených v odseku 1 písm. b) až d) v starej exekúcii (viď definíciu upravenú v § 1 ods. 2 tohto zákona), neaplikuje sa ustanovenie § 57 ods. 1 písm. c), prípadne h) alebo § 57 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31. 03. 2017 v spojení s § 167f zákona č. 7/2005 Z. z., nakoľko zákon o ukončení niektorých exekučných konaní ako **lex specialis vylučuje svojou osobitnou úpravou v § 2 ods. 1 písm. b) až d) aplikáciu relevantného písmena v § 57 ods. 1 Exekučného poriadku**. Naplnením týchto predpokladov dochádza k zastaveniu exekúcie priamo zo zákona.

K ods. 1 písm. a) – Uplynutie rozhodnej doby

Prvým dôvodom spôsobujúcim zastavenie starej exekúcie zo zákona je uplynutie rozhodnej doby a kumulatívne splnenie podmienky, že nejde o starú exekúciu upravenú v odseku 2. **Rozhodnou dobou je doba piatich rokov**. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvot-

ného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, pričom na zmenu exekútora sa neprihliada. Rozhodná doba sa môže predĺžiť v prípade existencie zákonom predpokladaných skutočností upravených v ustanovení § 4.

Keďže pri výnimkách uvedených v odseku 2 sa kladie dôraz skôr na charakter vymáhaného nároku [pozri písm. a) až e)] alebo charakter osoby povinného [pozri písm. g)], na naplnenie predpokladu uvedeného v ods. 1 písm. a) bude mať relevanciu hlavne výnimka uvedená v ods. 2 písmene f), podľa ktorého sa nezastavuje stará exekúcia uplynutím rozhodnej doby, ak ide o starú exekúciu, **v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred dňom, kedy sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur**.

Zámerom zákonodarcu bolo zastavovať staré exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného, predkladateľom tiež nazývané „nemajetné staré exekúcie“, preto pokiaľ v nedávnej dobe došlo aspoň k čiastočnému výťažku, ktorého dolnú hranicu upravuje odsek 2 v písmene f), nemožno hovoriť o nemajetnej exekúcii a zastavenie takejto exekúcie by bolo v rozpore so zámerom ministerstva.

Doba 18 mesiacov sa počíta pred dňom, kedy sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť.

Niektoré exekúcie sa totiž zastavujú priamo k účinnosti zákona, t. j. k 1. januáru 2020 a niektoré exekúcie až splnením predpokladov (uplynutie rozhodnej doby), avšak až v čase po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Samozrejme, keďže sa táto doba počíta pred dňom, kedy sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, musí sa zohľadňovať aj prípadné predĺženie rozhodnej doby.

Prvým krokom pri určovaní naplnenia predpokladu na zastavenie starej exekúcie podľa odseku 1 písm. a) je teda presné určenie rozhodnej doby (odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi do dňa uplynutia piatich rokov, prípadne do uplynutia predĺženej lehoty podľa § 4), následne zisťovanie existencie výnimiek uvedených v odseku 2, hlavne výťažku v relevantnom období 18 mesiacov pred predpokladaným zastavením.

K ods. 1 písm. b) – Strata procesnej subjektivity oprávneného alebo povinného

Stará exekúcia sa zo zákona zastavuje, ak oprávnený alebo povinný **stratil procesnú subjektivitu**, teda ak ide o právnickú osobu, táto **zanikla** bez právneho nástupcu a ak ide o fyzickú osobu, došlo k smrti fyzickej osoby a dedičské konanie bolo zastavené podľa § 187 alebo § 188 Civilného mimosporového poriadku, teda z dôvodu nezanechania **žadného majetku poručiteľom alebo zanechania len majetku nepravnej hodnoty**.

Podľa § 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka právnická osoba zapísaná v obchodnom registri alebo v inom zákonom určenom registri **zaniká dňom výmazu** z tohto registra, pokiaľ osobitné zákony neustanovujú inak. V zásade teda platí, že ohľadom právnických osôb pre naplnenie predpokladu pre zastavenie exekúcie podľa písmena b) je relevantným **deň výmazu z obchodného (alebo iného) registra**.

Spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením. Túto spôsobilosť má aj počaté dieťa, ak sa narodí živé. **Smrťou táto spôsobilosť zanikne**. Tým dochádza aj k zániku procesnej subjektivity fyzickej osoby. K naplneniu predpokladu uvedeného v ods. 1 písm. b) však pri fyzickej osobe musí kumulatívne existovať **pravoplatné rozhodnutie o zastavení dedičského konania podľa § 187 alebo § 188 Civilného mimosporového poriadku**.

Špecifickou situáciou je nariadenie **likvidácie dedičstva**. Ide o situáciu, kedy je dedičstvo predĺžené a nedošlo k dohode dedičov a veriteľov o jeho prenechaní veriteľom na úhradu dlhov.

Vzťah k exekučnému konaniu tu rieši ustanovenie § 206 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého právoplatnosťou uznesenia o nariadení likvidácie dedičstva sa exekučné konanie na majetok poručiteľa zastavuje.

Čiže ide o osobitný spôsob zastavenia exekučného konania priamo zo zákona, t. j. bez potreby osobitného rozhodnutia súdu, keďže zmyslom obidvoch inštitútov, tak exekučného konania ako aj likvidácie dedičstva je speňaženie majetku poručiteľa za účelom úhrady jeho dlhov, ktoré pochopiteľne nemôžu prebiehať paralelne vedľa seba a zákon volí z dôvodu komplexného riešenia prioritú likvidácie dedičstva.

Ak po účinnosti tohto zákona, alebo ku dňu jeho účinnosti dôjde k naplneniu predpokladu uvedeného v odseku 1 písm. b) v starej exekúcii (viď § 1 ods. 2 tohto zákona), neaplikuje sa ustanovenie § 57 ods. 1 písm. g) alebo h) Exekučného poriadku účinného do 31. 3. 2017, nakoľko zákon o ukončení niektorých exekučných konaní ako *lex specialis* vylučuje svojou osobitnou úpravou v § 2 ods. 1 písm. b) aplikáciu tohto ustanovenia. Naplnením týchto predpokladov dochádza k zastaveniu exekúcie priamo zo zákona.

K ods. 1 písm. c) – Návrh oprávneného

Súčasťou **dispozičného oprávnenia** oprávneného je navrhnuť zastavenie exekúcie. Ide o jediný dôvod predpokladaný v § 2 ods. 1 tohto zákona, ktorého **vznik je priamo závislý od vôle oprávneného**.

V intenciách vzniku nároku exekútora v takomto prípade na trovy exekúcie v presne stanovenej výške podľa § 6 tohto zákona, nie je vylúčené ani špekulatívne konanie oprávnených, pokiaľ by mohol súčasne existovať aj iný dôvod na zastavenie exekúcie v režime právnej úpravy Exekučného poriadku.

K zastaveniu starej exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. c) dôjde **priamo zo zákona dňom doručenia návrhu oprávneného na zastavenie starej exekúcie exekútorovi**.

Ak po účinnosti tohto zákona, alebo ku dňu jeho účinnosti dôjde k naplneniu predpokladu uvedeného v odseku 1 písm. c) v starej exekúcii (viď § 1 ods. 2 tohto zákona), neaplikuje sa ustanovenie § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku účinného do 31. 3. 2017, nakoľko zákon o ukončení niektorých exekučných konaní ako *lex specialis* vylučuje svojou osobitnou úpravou v § 2 ods. 1 písm. c) aplikáciu tohto ustanovenia. Naplnením týchto predpokladov dochádza k zastaveniu exekúcie priamo zo zákona.

K ods. 1 písm. d) – Reštrukturalizácia a konkurz

Štvrtým dôvodom spôsobujúcim zastavenie starej exekúcie je, ak dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie; na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie. Odkaz 1) odkazuje na § 118 a 167f zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ne-

jde o príkladmo uvedené ustanovenia, ale **taxatívny výpočet** len dvoch dôvodov upravených v zákone č. 7/2005 Z. z.

K § 118 zákona č. 7/2005 Z. z.: Začatie reštrukturalizačného konania má okrem iného taký účinok, že pre pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, nemožno začať konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie na majetok patriaci dlžníkovi a už začaté konania o výkon rozhodnutia alebo exekučné konania sa prerušujú (§ 114 ods. 1 písm. b) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Povoľením reštrukturalizácie sa konania prerušené podľa § 114 ods. 1 písm. b) **zastavujú**.

K § 167f zákona č. 7/2005 Z. z.: Podľa § 167f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať ani viesť exekučné konanie alebo obdobné vykonávanie konanie. Podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu **rozhodlo o zastavení konania**, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

Ustanovenie sa **nebude vzťahovať** na dôvod predpokladaný v § 168b zákona č. 7/2005 Z. z. (určenie splátkového kalendára ako dôvod na zastavenie exekučného konania) a v takomto prípade sa bude musieť v exekučnom konaní rozhodnúť o zastavení exekúcie, keďže k jej zastaveniu nedôjde *ex lege*. Taktiež sa toto ustanovenie nebude vzťahovať na dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 48 zákona č. 7/2005 Z. z., podľa ktorého sa exekučné konanie zastavuje priamo zo zákona, takže uvádzať tento dôvod opätovne aj v zákone o ukončení niektorých exekučných konaní by bolo nadbytočné.

Výnimky pre niektoré exekúcie, pri ktorých nedôjde k zastaveniu exekúcie ex lege podľa odseku 1 písm. a)

Odsek 2 upravuje výnimky z ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a), t. j. zastavenie z dôvodu uplynutia rozhodnej doby. Inak povedané, dôvod pre zastavenie exekúcie podľa odseku 1 písm. a) nenastane, ak ide o niektorú z výnimiek upravených v odseku 2.

K ods. 2 písm. a) – Pohľadávky na výživnom

Predkladateľ zákona uviedol, že ako opodstatnené sa nejaví zastavovať exekúcie, v ktorých sa vymáha výživné, keďže by to mohlo spôsobiť pre oprávnených (najmä maloleté deti) neprimerané komplikácie; okrem uvedeného nie je spoločensky a morálne akceptovateľné zastavovať tieto staré exekúcie na vymoženie výživného, najmä vo vzťahu k maloletým.

Výnimka sa však netýka len vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ale všetkých vyživovacích povinností, teda:

- vyživovacej povinnosti rodičov k deťom (maloletým aj plnoletým),
- vyživovacej povinnosti detí k rodičom,
- vyživovacej povinnosti medzi ostatnými príbuznými,
- vyživovacej povinnosti medzi manželmi,
- príspevku na výživu rozvedeného manžela a
- príspevku na výživu a úhradu niektorých nákladov nevydatej matke.

Podľa judikatúry súdov (hlavne v súvislosti s aplikáciou § 203 ods. 2 Exekučného poriadku v znení do 31. 3. 2017) sa za „pohľadávku na výživnom“ považuje aj pohľadávka na zaplatenie náhradného výživného.

Rozhodne však nemôžeme skonštatovať, že ide o názor, ktorý by bol v justičnej praxi stabilizovaný.

Ak je teda vymáhaným nárokom pohľadávka na výživnom, aj keď uplynula rozhodná doba v starej exekúcii, nedochádza k jej zastaveniu.

K ods. 2 písm. b) – Uspokojenie práv na nepeňažné plnenia

Ako opodstatnené sa podľa predkladateľa nejaví zastavovať staré exekúcie, v ktorých ide o uspokojenie práv na nepeňažné plnenie (vrátane uspokojenia práva na peňažné plnenie (najmä ak ide o náhradné plnenie alebo vymáhanie pokuty uloženej v súvislosti s porušením alebo nesplnením vymáhanej povinnosti), ak sú vymáhané v tom istom exekučnom konaní. Ide najmä o situácie, v ktorých sa vymáha splnenie určitého nepeňažného plnenia (napr. omisívna povinnosť), ktoré má buď trváci alebo opakujúci sa charakter, a v súvislosti s jeho vymáhaním došlo k uloženiu pokuty/pokút (donucovacia koncepcia napr. pri vymáhaní nezastupiteľných

prác a výkonov) alebo k náhradnému uspokojeniu oprávneného na trovy a nebezpečenstvo povinného.

K ods. 2 písm. c) – Fondy Európskej únie

Nezastavujú sa staré exekúcie, v ktorých ide o vymoženie pohľadávky, ktorá vznikla pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie, ktoré sú financované z fondov Európskej únie, a to z dôvodu existencie špecifických pravidiel platných pre tieto pohľadávky, ktoré vyplývajú z legislatívy Európskej únie a následne sú prenesené aj do právneho poriadku Slovenskej republiky.

Tieto pravidlá neumožňujú členskému štátu odpustiť pohľadávku voči prijímateľom, pretože ide o prenesenú pohľadávku, ktorá je následne vysporiadaná voči všeobecnému rozpočtu Európskej únie, pričom celý proces vysporiadania je podrobne monitorovaný a vykazovaný, uviedlo pre vysvetlenie Ministerstvo spravodlivosti SR.

K ods. 2 písm. d) – Plnenia priznané Európskej úniou

Odbor aproximácie práva sekcie vládnej legislatívy Úradu vlády SR v pripomienkovom konaní uviedol, že v zmysle Zmluvy o fungovaní Európskej únie právne akty Rady, Komisie alebo Európskej centrálnej banky, ktoré ukladajú peňažný záväzok osobám iným než sú štáty, sú vykonateľné. Napríklad Európska centrálna banka je oprávnená ukladať pokuty alebo pravidelné penále podnikom za neplnenie záväzkov vyplývajúcich z jej nariadení a rozhodnutí. **Výkon rozhodnutia sa riadi predpismi občianskeho práva procesného štátu, na výsostnom území ktorého sa vykonáva. Odbor však upozornil, že výkon takého rozhodnutia možno zastaviť podľa čl. 299 Zmluvy o fungovaní Európskej únie len rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie.**

K ods. 2 písm. e) – Porušenie pravidiel hospodárskej súťaže

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky upozornil v pripomienkovom konaní na to, že Slovenská republika má pohľadávky voči zahraničným subjektom (podnikateľom, resp. spoločnosťami), ktoré v súčasnosti v Slovenskej republike nemajú majetok, hoci aktívne pôsobia na zahraničných trhoch.

Je preto podľa úradu potrebné zabezpečiť, aby tento zákon negatívne neovplyvnil vymáhanie týchto pohľadávok, či už na Slovensku alebo v zahraničí. Úrad preto navrhol zákon upraviť tak, aby bolo jednoznačné a zrejme, že zastavenie exekúcií sa netýka pohľadávok, pri ktorých je zrejme, že **dlžník aktívne pôsobí, alebo disponuje majetkom v zahraničí, prípadne ide o dlžníka, ktorý má sídlo v zahraničí.** Vzhľadom na skutočnosť, že **cezhraničné vymáhanie pohľadávok** je značne časovo náročný a administratívne komplikovaný proces, je potrebné podľa úradu predchádzať tomu, kedy by prípadné zastavenie exekúcie mohlo spôsobiť problém vymáhania týchto pohľadávok v zahraničí, resp. už začatý proces vymáhania.

Z uvedeného dôvodu predkladateľ doplnil do § 2 ods. 2 výnimku, podľa ktorej sa stará exekúcia podľa odseku 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o vymoženie plnenia **priznaného rozhodnutím správneho orgánu vo veci porušenia pravidiel hospodárskej súťaže** podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom sú čl. 101 a 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (v uvedených článkoch sú upravené pravidlá pre hospodársku súťaž aplikované na podniky) ako aj zákon č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

K ods. 2 písm. f) - „Majetná“ exekúcia

Dôvodová správa konštatuje, že stará exekúcia, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred jej zastavením dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur, sa taktiež nezastavuje, nakoľko v tomto prípade je existencia výnimky odôvodnená najmä tou skutočnosťou, že v starej exekúcii, v ktorej bol v období blízkom momentu, kedy sa má zastaviť, dosiahnutý výťažok aspoň sčasti, t. j. nejde o nemajetnú starú exekúciu.

Slovenská advokátska komora v pripomienkovom konaní upozornila, že aj pri starších exekúciách by sa totiž malo reflektovať na **aktuálne majetkové pomery povinného** a stav vymáhania pohľadávky a obdobie podstatné z hľadiska dosiahnutia výťažku by sa nemalo viazať na uplynutie rozhodnej doby.

Štylizáciu „predo dňom, kedy sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť“ navrhol

zakomponovať do znenia zákona Ústavnoprávny výbor Národnej rady SR, nakoľko **ide len o fikciu, na základe ktorej sa určí lehota 18 mesiacov**, v ktorej bol dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur.

Ak by zostal v znení zákona pôvodne navrhovaný text „pred jej zastavením podľa tohto zákona“ išlo by o nelogickosť normatívneho textu, nakoľko práve pri naplnení dôvodu podľa písmena f) sa práveže exekúcia nezastavuje.

Doba 18 mesiacov sa počíta predto dňom, kedy sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť. Niektoré exekúcie sa totiž zastavujú **priamo k účinnosti zákona**, t. j. k 1. januáru 2020, keďže ku dňu účinnosti sú splnené podmienky pre jej zastavenie a niektoré exekúcie **až splnením predpokladov (uplynutie rozhodnej doby), avšak až v čase po nadobudnutí účinnosti tohto zákona**. Samozrejme, keďže sa táto doba počíta späťne predto dňom, kedy sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, **musí sa zohľadňovať aj prípadné predĺženie rozhodnej doby podľa § 4**. Rozhodná doba a doba 18 mesiacov predto dňom, kedy sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, **sú dvomi samostatnými dobami**, ktoré sa na časovohodine nemusia vôbec prekrývať. **Napríklad rozhodná doba mohla plýnúť od 1. 1. 2005** (doručenie prvotného poverenia) **do 1. 1. 2010** (uplynutie rozhodnej doby podľa § 3) **a relevantná doba 18 mesiacov sa bude počítať späťne od 1. 1. 2020 do 1. 7. 2018** (18 mesiacov predto dňom, kedy sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, v tomto prípade od účinnosti zákona).

Znenie ustanovenia však nie je úplne jednoznačné. V pripomienkovom konaní tiež odznela otázka, čo v prípade, ak povinný **uhradí priamo oprávnenému sumu vyššiu ako 15 eur** v období po uplynutí rozhodnej doby a do času zaslania upovedomenia o zastavení starej exekúcie, pričom zákon túto situáciu neupravuje a nie je zrejmé, či námietky oprávneného z dôvodu úhrady sumy vyššej ako 15 eur budú akceptované. V takom prípade by pre oprávneného išlo o neefektívne ukončenie starej exekúcie. Pripomienka však nebola akceptovaná, predkladateľ len stručne uviedol, že „materiál bol upravený v súlade so závermi z rozporového konania, vrátane úpravy možnosti podania opätovného

návrhu na vykonanie exekúcie so zachovaním účinkov úkonov exekútora“.

Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne.

Môže, ba dokonca musí sa od neho odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje **účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov** (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). V takýchto prípadoch sa musí zároveň vyvarovať svojvôle a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na **racionálnej argumentácii**. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť **výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom** (viď. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 274/2007 zo dňa 11. októbra 2007 a sp. zn. III. ÚS 341/2007 zo dňa 1. júla 2008).

K ods. 2 písm. g) – Výnimky z konkurzného konania

Dôvodová správa uvádza, že stará exekúcia sa taktiež nezastavuje v prípade, ak je vedená voči tzv. veľným subjektom práva. Ich rozsah je vymedzený predpismi konkurzného práva.

V zákone č. 7/2005 Z. z., konkrétne v § 2 sa ustanovuje, že tento zákon sa nevzťahuje na usporiadanie majetkových pomerov dlžníka, ktorým je **štát, štátna rozpočtová organizácia, štátna príspevková organizácia, štátny fond, obec, vyšší územný celok, rozpočtová organizácia a príspevková organizácia v zriaďovateľskej pôsobnosti obce a vyššieho územného celku alebo iná osoba, za ktorej všetky záväzky zodpovedá alebo ručí štát**. **Tento zákon sa nevzťahuje ani na usporiadanie majetkových pomerov dlžníka, ktorým je Národná banka Slovenska, Fond ochrany vkladov alebo Garančný fond investícií**.

Podľa písm. f) sa teda nebudú zastavovať exekúcie voči hore uvedeným subjektom, teda keď sú tieto subjekty v **pozícii povinného**,

napríklad exekúcie voči štátu. Predkladateľ v pripomienkovom konaní uviedol, že **nepovažuje za správne a spravodlivé zastaviť exekúcie voči štátu.**

Odkaz 5 uvedený pri ustanovení § 2 ods. 2 písm. g) tohto zákona však zrejme omylom odkazuje na § 167f ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. v znení zákona č. 377/2016 Z. z., podľa ktorého ak sa konkurz zruší z dôvodu, že tu neboli predpoklady na vedenie konkurzu, na zastavenie konania sa neprihliada; prípadné exekučné záložné právo zaniknuté v dôsledku vyhlásenia konkurzu sa obnovuje.

§ 3

Rozhodná doba

(1) Rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len „exekútor“), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada.

(2) Ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie.

Komentár k § 3

K ods. 1

Stará exekúcia sa týmto zákonom **zastavuje, ak uplynula rozhodná doba** a nejde o starú exekúciu podľa § 2 odseku 2.

Uplynutie tzv. rozhodnej doby je jedným zo základných predpokladov pre zastavenie starej exekúcie priamo zo zákona podľa § 2 ods. 1 písm. a). Rozhodnou dobou je doba piatich rokov, pričom začína plynúť odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi.

Čiže exekútor by mal mať poverenie na vykonanie exekúcie **označené tzv. podacou pečiatkou.** Podacia pečiatka obsahuje označenie a sídlo exekútorského úradu s uvedením súdny exekútor, akademický titul, meno a priezvisko exekútora, **dátum a hodinu a minútu kedy podanie došlo**, údaje o počte rovnopisov a príloh. Z dátumu na podacej pečiatke na poverení bude teda exekútor vychádzať pri výpočte rozhodnej doby. Pokiaľ exekútor z akéhokoľvek dôvodu nedisponuje údajom o dni doručenia prvotného poverenia, **môže zistiť dátum doručenia**

poverenia na príslušnom exekučnom súde z doručky súdu, ktorú podpísal prvotný exekútor pri preberaní zásielky súdu obsahujúcej poverenie a ktorá sa nachádza v exekučnom spise v súdnom oddelení „Er“.

Ak dôjde počas exekúcie k **zmene exekútora**, táto zmena nemá na plynutie rozhodnej doby vplyv, nový exekútor **má mať k dispozícii kompletný exekučný spis pôvodného exekútora**, nakoľko súd v rozhodnutí o zmene exekútora zároveň vykonaním exekúcie poveril exekútora, ktorého navrhol oprávnený, a vec mu postúpil spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený (viď § 44 ods. 11 Exekučného poriadku v znení do 31. 3. 2017). V praxi sú však indikované aj prípady, kedy exekučný spis zasielali pri zmene exekútora pôvodní exekútori priamo novým exekútorom bez súčinnosti súdu.

Čo sa týka **počítania lehoty piatich rokov**, na počítanie sa aplikuje s poukazom na ustanovenia § 10 ods. 1 tohto zákona a § 200 Exekučného poriadku ustanovenie § 121 ods. 3 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa **končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty**; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

? Príklad

Súdnemu exekútorovi bolo doručené prvotné poverenie na vykonanie exekúcie dňa 23. februára 2005. Rozhodnou dobou je doba piatich rokov, nakoľko v predmetnej exekúcii sa neaplikuje ustanovenie § 4 o predĺžení rozhodnej doby. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Čiže päťročná rozhodná doba sa končí dňa 23. februára 2010 (t. j. deň, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty), a to o 24:00 tohto dňa (lehota sa končí uplynutím dňa).

Ako už bolo naznačené, zákon pripúšťa aj iné, dlhšie trvanie rozhodnej doby. Rozhodná doba teda môže byť aj dlhšia ako päť rokov. Prípady, keď dochádza k predĺženiu rozhodnej doby, upravuje ustanovenie § 4.

K ods. 2

Ustanovenie odseku 2 vyvolalo v rámci odbornej verejnosti viaceré otázky. Najprv sa však pozrieme, ako interpretuje toto ustanovenie samotný predkladateľ. Ten v dôvodovej správe uviedol, že odsek 2 upravuje právnu fikciu, ktorá slúži najmä na zjednodušenie a pomoc pri aplikácii **osobitných právnych predpisov súvisiacich primárne s vedením účtovníctva**. Ide o relatívne nevyvrátiteľnú domnienku nemajetnosti povinného v starej exekúcii. Účelom tejto právnej fikcie je vymedziť, že **zastavenie starej exekúcie z dôvodu uplynutia rozhodnej doby je v skutočnosti čo do dôsledkov podľa osobitných predpisov (napr. predpisy o účtovníctve) rovnakým dôvodom pre jej zastavenie ako tzv. nemajetnosť povinného**.

V súvislosti s citovanou dôvodovou správou dávame opäť do pozornosti, že pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne.

Môže, ba dokonca musí sa od neho odchyliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje **účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavnej súladnosti výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov** (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). V takýchto prípadoch sa musí zároveň vyvarovať svojvoľe a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na **racionálnej argumentácii**. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosť nie je pochybnosť, možno uprednostniť **výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom** (viď. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 274/2007 zo dňa 11. októbra 2007 a sp. zn. III. ÚS 341/2007 zo dňa 01. júla 2008).

V pripomienkovom konaní odznelo viaceré výhrad k uvedenému ustanoveniu, niektoré pripomienkujúce subjekty kritizovali predkladateľa za samotné koncipovanie takejto domnienky, niektoré poukazovali na to, že takéto domnienka nemajetnosti je stanovená veľmi široko, pričom často môžu nastať prípady, keď už došlo

k vymoženiu takmer celej pohľadávky, niekoľkonásobne prevyšujúcej trovy exekúcie.

Tiež nie je zrejmé, ako sa prax vyrovná so súvislosťou tu upravenej domnienky k ustanoveniu § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku v znení do 31. 3. 2017, ktoré ustanovuje, že exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

§ 4**Predĺženie rozhodnej doby**

(1) Ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť rozhoduje o odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie povolí, odklad starej exekúcie je povolený alebo je stará exekúcia odložená, rozhodná doba podľa § 3 sa predlžuje o 12 mesiacov odo dňa uplynutia doby, na ktorú je stará exekúcia odložená.

(2) Rozhodná doba podľa § 3 neuplynie skôr ako 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia zastaviť, rozhoduje o

- námietkach proti starej exekúcii,
- zastavení starej exekúcie,
- odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie nepovolí,
- vylúčení veci zo starej exekúcie,
- návrhu na pripustenie zmeny účastníka exekučného konania na strane povinného a zmenu účastníka exekučného konania povolí,
- schválení príklepu,
- schválení rozvrhu výťažku.

Komentár k § 4**K ods. 1**

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) sa stará exekúcia týmto zákonom (priamo zo zákona) zastavuje, ak uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa § 2 odseku 2. Základná dĺžka rozhodnej doby je podľa § 3 tohto zákona päť rokov, pričom plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Zákon v ustanovení § 4 upravuje formou taxatívneho výpočtu **situácie, kedy sa táto základná rozhodná doba predlžuje**.

Na vysvetlenie dôvodov predĺženia rozhodnej doby predkladateľ uviedol, že zastavenie starých exekúcií sa týka relatívne vysokého počtu starých exekúcií, preto môže nastať situácia, kedy súd v exekučnom konaní rieši určitú incidenčnú otázku.

Ponecháva sa preto priestor na to, aby súd túto incidenčnú otázku pre potreby exekučného konania (ale aj vymáhaného nároku a teda aj právnej istoty) **vyriešil**, a preto je tu relevantný dôvod na predĺženie päťročnej rozhodnej doby, uplynutie ktorej sa obligatórne vyžaduje pre zastavenie starej exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. a) návrhu zákona.

Prvým dôvodom pre predĺženie rozhodnej doby je **odklad starej exekúcie**. Ministerstvo spravodlivosti SR vysvetlilo, že ak v čase, kedy sa má stará exekúcia podľa návrhu zákona zastaviť, [t. j. uplynutím rozhodnej doby podľa § 2 ods. 1 písm. a)] súd rozhoduje o odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie povolí, alebo ak je odklad starej exekúcie povolený alebo je stará exekúcia odložená ex lege, **rozhodná doba sa predĺži o 12 mesiacov**. Rozhodná doba sa predĺži o 12 mesiacov **až od okamihu, kedy uplynie doba, na ktorú je stará exekúcia odložená, t. j. do rozhodnej doby sa započítava aj doba, počas ktorej bola stará exekúcia odložená**. Ustanovenie podľa predkladateľa vytvára adekvátny priestor na postihnutie majetku povinných po skončení povoleného odkladu starej exekúcie, resp. po ukončení odkladu starej exekúcie ex lege.

Čiže rozoberme si dané ustanovenie podrobnejšie. Exekučný poriadok v relevantnom znení k 31. marcu 2017 upravuje odklad exekúcie v ustanovení § 56. O odklade exekúcie súd môže rozhodnúť **na návrh** (pozri § 56 ods. 1, 3, 4, 5 EP) alebo **aj bez návrhu** (pozri § 56 ods. 2 EP). Pokiaľ ustanovenie § 4 ods. 1 uvádza, že súd:

- „rozhoduje o odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie povolí“, znamená to, že súd ku dňu, kedy sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť disponuje návrhom povinného na odklad exekúcie;
- „odklad starej exekúcie je povolený“, znamená to, že súd už pred dňom, kedy sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, rozhodol o povolení odkladu exekúcie.
- „stará exekúcia je odložená“, znamená to, že súd síce odložil exekúciu, táto je odložená, ale ju nepovoľoval, teda rozhodoval o odložení z úradnej povinnosti.

Ak súd návrhu na odklad exekúcie vyhovie, **musí určiť dokedy je povolený odklad exekúcie**, a to napríklad stanovením lehoty (napríklad na dobu dvoch mesiacov od právoplatnosti

uznesenia) alebo konkrétnym dátumom (napríklad do 31. 12. 2020), prípadne do skončenia iného prebiehajúceho konania.

Osobitným prípadom je odklad exekúcie podľa § 56 ods. 5 EP v relevantnom znení, podľa ktorého súd povolí odklad exekúcie, ak povinný v lehote na podanie námietok proti exekúcii podá žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Ak súd žalobu o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia zamietne, po právoplatnosti rozhodnutia sa v exekúcii pokračuje. Ak súd žalobe vyhovie a rozhodcovské rozhodnutie zruší, súd exekúciu podľa tohto zákona zastaví. Ak teda došlo k povoleniu odkladu starej exekúcie, rozhodná doba sa predĺžuje **o 12 mesiacov odo dňa uplynutia doby, na ktorú je stará exekúcia odložená**.

K ods. 2

Zmyslom predĺženia rozhodnej doby, ktorej dĺžka je určená v § 3 dobou piatich rokov, podľa predkladateľa je, **aby sa vytvoril dostatočný časový priestor na zastavenie starej exekúcie** zo zákona. Pozri aj komentár k § 2 ods. 2 písm. f) tohto zákona.

Rozhodná doba neuplynie skôr ako 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ak súd ku dňu, kedy sa má stará exekúcia zastaviť, rozhoduje (t. j. **súdu bol ku dňu, kedy sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, podaný návrh na rozhodnutie**) o:

- námietkach proti starej exekúcii (Podľa § 50 ods. 5 Exekučného poriadku v znení do 31. 3. 2017, ak je rozhodnutie, ktorým sa námietkam vyhovel, právoplatné, súd exekúciu zastaví. K zastaveniu exekúcie teda môže dôjsť aj skôr ako uplynutím 12 mesiacov, a to rozhodnutím súdu o zastavení po vyhovení námietkam podľa § 50 ods. 5 EP);
- zastavení starej exekúcie [Zdôrazňujeme, že ustanovenie § 4 upravujúce predĺženie rozhodnej doby upravenej v § 3 sa týka len dôvodu zastavenia exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. a) tohto zákona, a teda ak došlo k zastaveniu starej exekúcie zo zákona podľa § 2 ods. 1 písm. b) až d), t. j. bez ohľadu na uplynutie rozhodnej doby, nemá už návrh na zastavenie z týchto dôvodov relevanciu v zmysle § 4 ods. 2 písm.